

*Mažoji Smilgelė
Laimės šalelėje*

Martin Widmark
Iliustravo Emilia Dziubak

Martin Widmark

*Mažoji Smilgelė
Laimės šalelėje*

Iš švedų kalbos vertė Mantas Karvelis
Iliustravo Emilia Dziubak

Vilnius
2019

– Metas miegoti, – ištaria Julija ir pakedena Danielio pagalvę.

Berniuko mama ir tėtis iki vėlumos dirba ligoninėje. Tada ateina Julija. Danieliui tai patinka, nes niekas pasaulyje nemoka sekti tokių pasakų.

– Būk gera, – prašo jis. – Dar vieną...

Auklė pažvelgia į jį ir nusišypso:

– Ar pažadi tada miegoti?

Vaikas linkteli ir iki smakro užsitraukia antklodę.

Julija atsisėda ant lovos krašto ir susimąščiuisi žiūri į savo rankas. Ant piršto mūvi žiedą su dideliu perlu.

– Kadaise, kai buvau maža mergaitė, dingio mano vyresnysis brolis Tomekas, – pradeda.

Mudu su Tomeku buvome neišskiriami. Jis visada buvo man labai geras. Kartą sumeistravo abiem po fleitą. Tačiau staiga brolis dingo. Ieškojome jo kelias dienas, bet veltui. Naktimis verkdavau, kol užmigdavau, o tėvai nežinojo, kaip mane paguosti. Dienos virto savaitėmis, o savaitės mėnesiais. Pradėjau suvokti, kad daugiau niekada jo nebepamatysiu.

Vieną vakarą ant stalo radau didelį paketą. Mama su tėčiu žiūrėjo į mane.

– Atidaryk, – ištarė tėtis.

Viduje buvo naujos raudonos rogutės. Jei Tomekas būtų čia, mudu iš karto būtume nuskubėję į lauką išbandyti tokios šaunios dovanos, bet dabar neturėjau ūpo. Pažvelgusi į tėvus mačiau, kaip jie nusiminė. Kad ir kaip stengėsi, niekas negalėjo manęs pradžiuginti. Atsidususi apsivilkau striukę, užsimaukšlinau kepurę ir patraukiau su rogutėmis į lauką.

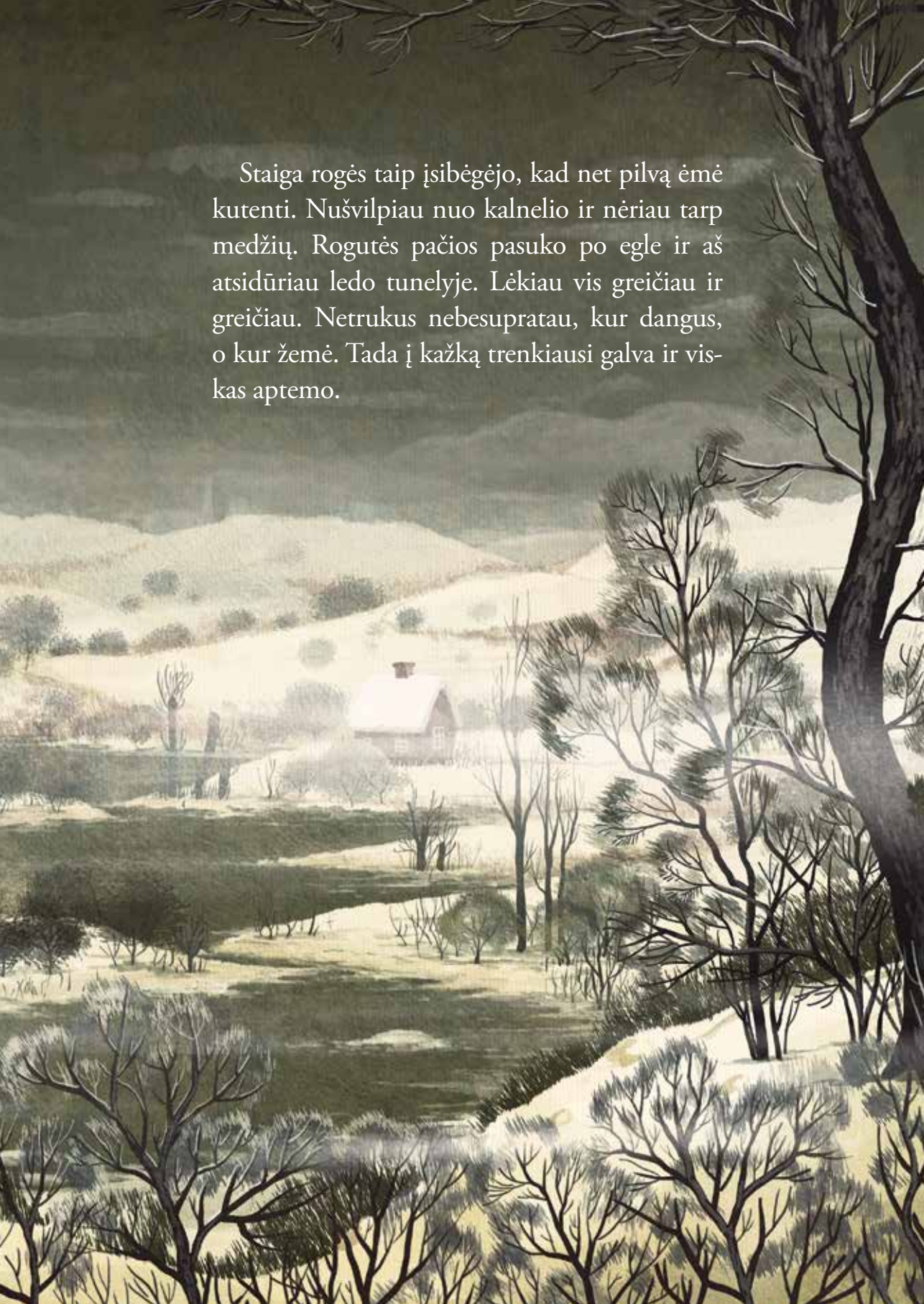

Stovėjau ant aukštos kalvos. Akyse šmėžavo liūdni tėvų veidai. Nusprendžiau vieną kartą nučiuožti nuo kalno dėl jų. Kišenėje jaučiau Tomeko dovanotą fleitą. Atsisėdusi ant rogučių pažvelgiau į krintančias snaiges ir atsargiai atsispyriau.

Staiga rogės taip įsibėgėjo, kad net pilvą ėmė kutenti. Nušvilpiau nuo kalnelio ir nėriau tarp medžių. Rogutės pačios pasuko po egle ir aš atsidūriau ledo tunelyje. Lėkiau vis greičiau ir greičiau. Netrukus nebesupratau, kur dangus, o kur žemė. Tada į kažką trenkiausi galva ir viskas aptemo.

The illustration depicts a lush garden scene. In the foreground, a large, reddish-brown beetle with long antennae stands on a green leaf. To its left, a smaller green insect is visible. In the upper right corner, another green insect is perched on a leaf. The background is filled with various green plants and foliage, creating a dense, natural setting. The overall style is soft and painterly, with a focus on naturalistic details.

Čia prie mūsų atskubėjo ponas Jakobas.

– Leidote Krabui mus pagrobti! – piktai iš-
tariau jam.

– Atleisk man, mažoji Smilgele, – atsakė
jis. – Turėjome kasmet atvesti Krabui po vai-
ką, antraip jis grasino ateiti ir nugnybti mums
kojas... Mes taip jo bijome!

Tada aš papasakojau, kad jiems nebereikės
bijoti to pabaisos, ir visos skruzdėlės, vorai bei
laumžirgiai ėmė džiūgauti. Paskiau ponas Ja-
kobas palydėjo mus iki tunelio, kuriuo visi čia
ir patekome.

– Man buvo didelė garbė susipažinti su ta-
vimi ir tavo roliu, – pasakė vabalas.

– Tikriausiai norėjote pasakyti broliu, –
nusijuokiau.

Tada pakštelėjau į nosį ir nušliaužiau tune-
liu. Po ilgos ir varginančios kelionės pagaliau
pasiekėme namus. Neįmanoma apsaityti, kaip
džiaugėsi mus pamačiusios mamos ir tėčiai.

Danielis žiūri į Julijos žiedą.

– Tai štai iš kur tas perlas?

Julija linkteli ir paskutinį kartą pakedena pagalvę.

– Bet dabar visiems mažiems vaikams metas miegoti, pasakytų ponas Jakobas. Labanakt ir saldžių sapnų.

– Labanakt, mažoji Smilgele, – pašnibždomis atsako Danielis ir užgesina naktinį šviestuvą.

Švedų rašytojo Martino Widmarko ir lenkų dailininkės Emiliaos Dziubak dueto kurtas paveikslėlių knygas „Ilgą kelionę“ ir „Atgijęs namas“ jau spėjo pamilti Lietuvos knygų skaitytojai ir mažieji vartotojai. „Mažoji Smilgelė Laimės šalelėje“ – dar vienas jautrus ir jaukiai iliustruotas rašytojo ir dailininkės kūrinys jaunesnio amžiaus skaitytojams. Šįkart tai – auklės sekama stebuklinė pasaka prieš miegą, kurioje maža mergaitė išeina ieškoti dingusio brolio ir patenka į stebuklingą Laimės šalę, kurioje apstu ne tik nuotykių ir šypsenu, bet ir pavojų. Tačiau mažoji Smilgelė – drąsi ir sumani mergaitė, kuri tikrai sugalvos, ką daryti, kad ir ši pasaka baigtųsi laimingai.

Redaktorė **Erika Merkytė-Švarcienė**
Korektorė **Goda Baranauskaitė-Dangovienė**

Maketavo **Lina Lukšaitė**

Tiražas 3000 egz.

Išleido leidykla „Niekio rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Dar nesinori miego? Mieliau išgirstum pasaką?
Mielai vieną paseksiu.

Apie tai, kaip aš buvau maža, mano brolis
dingo, o aš išėjau jo ieškoti.

Ir pakliuvau į Laimės šalelę, kur su manim
žaidė vabaliukai, kur linksmi plaukiojau ant
lelijos lapo, tempiamo dviejų upėtakių, kur visi
laimingi ir niekas niekada neliūdi.

Dar papasakosiu apie perlus, kaip sekėsi
ieškoti brolio ir kokių nuotykių patyriau.

Tik tai ne pasaka, o gryna teisybė.

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

